

Sygn. akt I C 206/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant – stażysta Aneta Nowotka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) S.A. (...) z/s w W.

przeciwko Ł. Ł.

o zapłatę

orzeka:

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda (...) S.A. (...) z/s w W. na rzecz pozwanego Ł. Ł. kwotę 1.231,60 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 206/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. (...) 1 Spółka (...) z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego M. B., w pozwie złożonym w dniu 18 października 2016 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Ł. N. kwoty 3221,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 18 października 2016r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany korzystał z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) siedzibą w W. na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Za świadczone usługi wierzyciel pierwotny wystawił dokumenty księgowe:

- (...) z terminem płatności 17 marca 2010 r. kwoty 165,12 zł,
- (...) z terminem płatności 19 kwietnia 2010 r. kwoty 172,44 zł,
- (...) z terminem płatności 17 maja 2010 r. kwoty 164,97 zł,
- (...) z terminem płatności 8 września 2010 r. kwoty 593,89 zł,
- (...) z terminem płatności 13 kwietnia 2011 r. kwoty 847,25 zł.

Łączna wartość zadłużenia wynosi 3221,82 zł, na którą składają się: 1943,67 – suma kwot niezapłaconych dokumentów księgowych i 1278,15 zł – suma odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dacie płatności dokumentu księgowego do dnia sporządzenia pozwu.

Powód nabył wierzytelność wobec pozwanego na podstawie umowy o wierzytelność zawartej z poprzednim wierzycielem w dniu 7 listopada 2011 r.. Do chwili wytoczenia powództwa należność nie została zapłacona, co skutkowało wytoczeniem powództwa.

W dniu 5 grudnia 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda (...) S.A. (...) 1 Spółka (...) z siedzibą w W. kwotę 3221,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 947 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. (nakaz k. 30 akt).

Pozwany Ł. Ł. w dniu 28 stycznia 2017 r. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym kwestionowała zasadności roszczenia. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia (sprzeciw k. 33-37 akt).

Zarządzeniem z dnia 9 lutego 2017 r. Sąd stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu, utratę mocy nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania w trybie zwykłym (zarządzenie k. 33 akt).

Zarządzeniem z dnia 16 lutego 2017 r. sprawa została skierowana na rozprawę wyznaczoną na dzień 3 kwietnia 2017 r. (zarządzenie k. 38 akt).

Pismem procesowym z dnia 27 marca 2017 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia i wniósł o zwrot opłaty sądowej (pismo k. 41 akt).

W piśmie z dnia 4 maja 2017 r. pełnomocnik pozwanego adwokat D. F. nie wyraził zgody na cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pisma pełnomocnik pozwanego podniósł brak wykazania przez powoda legitymacji procesowej ze względu na nie przedłożenie umowy przelewu wierzytelności (pismo k. 47-52 akt).

Pełnomocnik powoda nie zajął stanowiska w sprawie i nie cofnął powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) z siedzibą w W. w dniu 14 lipca 2009 r. i 20 października 2009 r. zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z Ł. Ł.. Za świadczone usługi wierzyciel pierwotny wystawił dokumenty księgowe:

- (...) z terminem płatności 17 marca 2010 r. kwoty 165,12 zł,
- (...) z terminem płatności 19 kwietnia 2010 r. kwoty 172,44 zł,
- (...) z terminem płatności 17 maja 2010 r. kwoty 164,97 zł,
- (...) z terminem płatności 8 września 2010 r. kwoty 593,89 zł,
- (...) z terminem płatności 13 kwietnia 2011 r. kwoty 847,25 zł.

(dowód: kserokopia umowy k. 7 – 8 akt, kserokopie dokumentów księgowych k. 9-20 akt).

(...) S.A. (...) 1 Spółka (...) z siedzibą w W. złożył pismo informujące pozwanego o tym, że w dniu 7 listopada 2011r. została zawarta umowa przelewu wierzytelności przez (...) z siedzibą w W.. Umowa cesji nie została złożona do akt sprawy (dowód: zawiadomienie k. 5 akt).

Pozwany nie kwestionował prawdziwości złożonych dokumentów ani faktu, iż do chwili obecnej należności dochodzonej pozwem nie zapłacił (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dołączone dokumenty: zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 5 akt, wezwanie do zapłaty k. 6 akt, kserokopie: umów k. 7-8 akt, dokumenty księgowe k. 9-20 akt, odpis KRS k. 24-25 akt.

Prawdziwość dokumentów nie była przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości i dlatego Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane.

Sąd zważył, co następuje:

Pismem procesowym z dnia 27 marca 2017 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia. Pełnomocnik pozwanego adwokat D. F. nie wyraził zgody na cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia.

Art. 203 §1 k.p.c. przewiduje, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie powód cofnął powództwo po doręczeniu odpisu nakazu zapłaty pozwanemu i złożeniu przez niego sprzeciwu, w którym podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz brak legitymacji powoda. W tej sytuacji dla skutecznego cofnięcia powództwa konieczne było wyrażenie zgody przez pozwanego na cofnięcie powództwa. Pozwany nie zgodził się na cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia, a powód nie złożył oświadczenia o cofnięciu powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia. Mając na uwadze treść art. 203 §1 k.p.c. Sąd uznał, iż powód nie cofnął skutecznie powództwa i sprawa została rozpoznana merytorycznie.

W ocenie Sądu powód nie wykazał w sposób dostateczny przejścia uprawnień z (...) z siedzibą w W., ograniczając się do przedłożenia zawiadomienia o przelewie wierzytelności.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie faktu, iż nabył wierzytelność od (...) w W. oraz faktu, iż należność nie jest przedawniona.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W myśl art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Do akt sprawy została dołączona kserokopia umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przez Ł. Ł. z (...) z siedzibą w W. oraz dokumenty księgowe wystawione przez wierzyciela pierwotnego. Powód jednakże nie złożył umowy przelewu wierzytelności z (...). Norma zawarta w art. 511 k.c. nie wymaga zawarcia umowy przelewu w formie pisemnej, a jedynie tego, aby istniało pismo, które potwierdza dokonanie przelewu wierzytelności. Sąd w niniejszym składzie podziela w całości rozważania Sądu Apelacyjnego w Katowicach zawarte w

wyroku z 8 marca 2005 r. , sygn. akt I ACa 1516/04, opublik. OSA 2005/12/44, który podkreślił: "Ustawodawca w art. 511 k.c. mówi o "stwierdzeniu" przelewu wierzytelności pismem, a nie o zawarciu przelewu w formie pisemnej. Czym innym jest dokonanie czynności prawnej w formie pisemnej, a czym innym "stwierdzenie" pismem, iż określona czynność została dokonana. "Stwierdzenie pismem" nie odnosi się bowiem do formy czynności prawnej, a jedynie do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta. W sytuacji gdy obie strony zgodnie twierdzą, że doszło do przelewu wierzytelności z umowy ubezpieczenia i że obie strony miały taki zamiar i cel umowy na względzie - zbędne są rozważania i dokonywanie wykładni oświadczeń woli w tym przedmiocie. Dokonywanie takiej wykładni ma bowiem sens wówczas, gdy stanowiska stron umowy różnią się."

W niniejszej sprawie powód złożył jedynie zawiadomienie skierowane do pozwanego informujące go o zawarciu umowy cesji, ale złożone do akt sprawy dokumenty nie potwierdzają w myśl art. 511 k.c., że do zawarcia umowy doszło. Już brak tego dokumentu skutkuje oddaleniem powództwa z powodu braku legitymacji powoda. Ponadto pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Powód jako podstawę dochodzonego roszczenia wskazał dokumenty księgowe:

- (...) z terminem płatności 17 marca 2010 r. kwoty 165,12 zł,
- (...) z terminem płatności 19 kwietnia 2010 r. kwoty 172,44 zł,
- (...) z terminem płatności 17 maja 2010 r. kwoty 164,97 zł,
- (...) z terminem płatności 8 września 2010 r. kwoty 593,89 zł,
- (...) z terminem płatności 13 kwietnia 2011 r. kwoty 847,25 zł.

W niniejszej sprawie pozew został złożony w dniu 18 października 2016 r. , co zgodnie z art. 118 k.c. oznacza, że pozew złożony został w dniu, gdy roszczenie było już przedawnione.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu również z tego względu za nie uzasadnione i powództwo oddalił.

Powód przegrał proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 §1 i §2 k.p.c. strona przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu kosztów procesu. Na koszty składają się: koszty poniesione przez powoda oraz koszty pozwanego: opłata od pełnomocnictwa - 17 zł oraz koszty zastępstwa adwokackiego 1200 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800) oraz koszty doręczeń 14,60 zł.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)